

Research on Educational Sport

Journal homepage: <https://res.ssric.ac.ir>

Original Article

Exploring Ways to Develop Talent in Children's Sports with an Educational Sports Approach

Ali Abolhoseini¹ , Mohammad hasan Abdolahi² , Sajad Gholami Torkseloye³

1. PhD Student of Sport Management, Lecturer at the Faculty of Physical Education of Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran
2. Assistant Professor of Sports Management, Shiraz University, Shiraz, Iran.
3. Assistant Professor, Physical Education and Sports Sciences, Department of Sports Management, Apadana University, Shiraz, Iran

Received: 14/01/2024, Revised: 16/05/2024, Accepted: 03/03/2024

* Corresponding Author: Mohammad hasan Abdolahi, E-mail: mh.abdollahi@shirazu.ac.ir,

How to Cite: Abolhoseini, A; Abdolahi M; Gholami torkseloye, S. (2025). Exploring Ways to Develop Talent in Children's Sports with an Educational Sports Approach. *Research on Educational Sport*, 11(33), 101-118. In Persian.

Extended Abstract

Background and Purpose

In contemporary organizational practice, significant resources are devoted to the identification of talent, a process defined as the recognition of individuals who possess the potential to excel in sports (Williams et al., 2020, p. 1). However, the realization of success in sports transcends the mere selection of talented individuals; it requires considerable investment at both the individual and environmental levels, as innate talent alone is insufficient to guarantee achievement (Emiles, Butt, & Maynard, 2016, p. 158). The advancement of sports and physical education is widely acknowledged as a fundamental element of socio-economic development within any society, underscoring the critical importance of implementing strategic programs in this domain (Saminia, 2015, p. 18). Within Iran, a variety of organizations—including sports federations, clubs, the Ministry of Sports and Youth, the Ministry of Education, the Basij Sports Organization, and various sports boards—are actively engaged in talent identification efforts. Despite this involvement, there remains a notable absence of targeted solutions specifically designed to address developmental activities in this area. Moreover, the existing body of research predominantly utilizes quantitative methodologies, which have proven inadequate in providing comprehensive qualitative solutions. This lacuna highlights the pressing need for holistic strategies aimed at sports talent identification, which would serve to unify the disparate efforts of involved institutions, prevent the inefficient allocation of resources, and ultimately enhance both the quantity and quality of sports development in Iran. Against this backdrop, the present study endeavors to investigate the solutions for advancing talent identification in children's sports through an educational sports framework.

Copyright: © 2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Methods

The research methodology adopted in this study is qualitative in nature, employing thematic analysis as a robust and widely accepted approach for the analysis of qualitative data. This method is grounded in inductive reasoning, allowing findings to emerge organically from both the researcher's objectives and the systematic examination of the collected data (Mohammadpour, 2018). The study population comprises professors specializing in physical education and sports sciences at Iranian universities, with particular emphasis on those engaged in sports management and motor behavior research, each having contributed at least two scholarly publications on the subject. In addition, the study includes education specialists with a minimum of five years of continuous experience working with children, public sports elites such as officials from children's sports associations, and individuals actively involved in educational and public sports as well as talent identification. Data collection was conducted through semi-structured interviews, providing an avenue for in-depth exploration of participants' perspectives and experiences. The sampling strategy was purposive, ensuring that all participants possessed the requisite expertise and relevant experience. Sampling continued until theoretical saturation was reached, indicating that no novel themes or insights were forthcoming from additional interviews.

Findings

The comprehensive analysis of interview data yielded an initial set of fifty-three concepts related to talent identification in children's sports. These concepts were subsequently refined and synthesized into sixteen more abstract sub-themes, which enhanced coherence and facilitated a deeper level of analysis and interpretation. Upon further examination, these sixteen sub-themes were integrated into six overarching thematic categories. The first category pertains to formal aspects, encompassing institutional frameworks and policies that govern talent identification. The second category relates to educational dimensions, including training programs and curricula designed for coaches and educators. The third category addresses support and standardization, focusing on the provision of resources and the establishment of guidelines to ensure consistent and effective talent identification practices. The fourth category involves social factors, highlighting the role of community involvement and prevailing societal attitudes toward sports. The fifth category encompasses capitalistic considerations, reflecting the importance of financial investments and economic factors in talent development. The final category concerns advertising, emphasizing the significance of promotion and awareness campaigns aimed at enhancing talent identification initiatives. Collectively, these themes illustrate the multifaceted nature of talent development in children, integrating social, scientific, cultural, and educational components. The findings underscore the necessity of adopting a holistic approach to talent identification, one that synthesizes these diverse factors into a unified and comprehensive developmental framework.

Discussion

The results of the study emphasize the critical need for a comprehensive and collaborative approach to talent identification within children's sports. It is imperative that facilitators and coaches acquire familiarity with the most current and effective methods of talent identification, with such knowledge serving as a key criterion in their professional evaluation. Equally important is the need to adequately inform families regarding the methodologies, processes, and anticipated outcomes of talent identification, thereby ensuring their active engagement and support throughout the process. One promising strategy for generating high-quality educational content on this topic involves convening the various stakeholders involved in children's talent development. Through workshops, seminars,

and collaborative platforms, knowledge exchange can be facilitated, and innovative solutions can be developed. It is incumbent upon the Ministry of Sports and Youth, along with its affiliated organizations, to accord priority to the implementation of the solutions identified in this study. The findings clearly indicate that a unidimensional approach to talent identification is insufficient; rather, a comprehensive, umbrella-like framework that integrates the identified factors is essential for achieving meaningful and sustainable outcomes.

Conclusion

The advancement of talent identification in children's sports necessitates a multifaceted strategy that addresses formal institutional policies, educational programs, social engagement, economic investment, and promotional activities. By embracing the solutions proposed in this research, Iran is positioned to establish a robust and sustainable framework for talent identification, thereby fostering the development of future athletes and contributing significantly to the nation's socio-economic advancement. In light of the study's findings, several recommendations are proposed to facilitate this objective. The establishment of provincial talent identification centers, staffed by physical education specialists and graduates, would enable scientific monitoring and nurturing of children's athletic potential across diverse disciplines. Enhancing media coverage through the Iranian Broadcasting Corporation's prioritization of children's sports and talent development programming would raise public awareness and support. Promoting collaboration among educators, coaches, policymakers, and other stakeholders is critical for the development and implementation of comprehensive talent identification strategies. Providing ongoing professional development for coaches and facilitators regarding the latest identification methodologies is essential to maintain high standards of practice. Finally, engaging families through education about the importance of talent identification and involving them actively in the process will strengthen the support network necessary for successful talent development. The implementation of these recommendations will enable Iran to construct a sustainable and effective system for talent identification in children's sports, ensuring the discovery and cultivation of future champions.

Keywords: Talent identification, children's sports, educational sports, thematic analysis, Iran

Article Message

Targeted talent identification in children's sports not only facilitates the emergence of national champions but also generates significant positive economic and social impacts by creating employment opportunities and reducing healthcare costs associated with physical inactivity. By identifying and nurturing sports talents from an early age, it is possible to cultivate a healthier, more active, and more productive generation, thereby making a substantial contribution toward the sustainable development of the country.

پروہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

کاوش راهکارهای توسعه استعدادیابی در ورزش کودکان با رویکرد ورزش تربیتی

علی ابوالحسینی^۱، محمد حسن عبدالمی^۲، سجاد غلامی ترکسلویه^۳

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

۲. استادیار مدیریت ورزشی دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

۳. استادیار، تربیت بدنی و علوم ورزشی، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه آبدانا، شیراز، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۰/۲۴، تاریخ اصلاح: ۱۴۰۴/۰۲/۲۷، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۲/۱۳

* Corresponding Author: Mohammad hasan Abdolahi, E-mail: mh.abdollahi@shirazu.ac.ir,

How to Cite: Abolhoseini, A; Abdolahi M; Gholami torkseloye, S. (2025). Exploring Ways to Develop Talent in Children's Sports with an Educational Sports Approach. *Research on Educational Sport*, 11(33), 101-118. In Persian.

چکیده

هدف پژوهش حاضر کاوش راهکارهای توسعه استعدادیابی در ورزش کودکان با رویکرد تماثیک بود. روش پژوهش حاضر کیفی و از نوع تحلیل تماثیک بود. جامعه آماری این تحقیق، همه اساتید تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه‌های سطح کشور (به طور خاص مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی)، اساتید و متخصصان تعلیم و تربیت و تمامی افرادی بودند که در زمینه ورزش تربیتی و استعدادیابی ورزشی فعالیت داشتند. روش نمونه‌گیری به صورت هدفمند بود و از مصاحبه نیمه‌ساختاریافته استفاده شد و طی فرایندی و مصاحبه با ۱۷ نفر، به نقطه اشباع نظری رسید. اطلاعات به دست آمده کدگذاری و تجزیه و تحلیل شدند و براساس روش تحلیل تماثیک نمایش داده شدند. در مرحله اول، ۵۳ مفهوم از مصاحبه با خبرگان استخراج شد. این مفاهیم در مرحله دوم با انسجام بیشتر و تحلیل و تفسیر بهتر در قالب ۱۶ تم فرعی انتزاعی تر کدگذاری شد. در مرحله بعد، ۱۶ تم فرعی تولیدشده در قالب شش تم اصلی با عنوان «رسمی، آموزشی، حمایت و استانداردسازی، اجتماعی و تبلیغاتی سرمایه‌ای» طبقه‌بندی شد. با توجه به اهمیت مضامین شناسایی شده در بحث توسعه استعدادیابی کودکان که ترکیبی از عناصر اجتماعی، علمی، فرهنگی و آموزشی و... است، پیشنهاد می‌شود که این عناصر در سیاست‌گذاری‌های کلان و برنامه‌های بلندمدت در نهادهای ورزشی و غیرورزشی مرتبط با استعدادیابی ورزش کودکان، به عنوان راهکارهای توسعه گرا قلمداد شود؛ زیرا در آینده نزدیک شاهد پشتیبان‌سازی مناسب و ارتقای سطح سلامت جامعه باشیم.

واژگان کلیدی: استعدادیابی، توسعه، ورزش تربیتی، ورزش کودکان.

مقدمه

معنای توسعه^۱ برای عموم افراد فهم‌شدنی و درک‌پذیر است و انسان‌ها تا اندازه‌ای متوجه هستند که رفاه اجتماع، آزادی و عدالت در زیست اجتماعی آن‌ها با توسعه، ارتقا خواهد یافت (نظری، ۱۶۵، ۲۰۲۱). واژه توسعه، مفهومی از دگرگونی اجتماعی است که انسان برای رفع نیازها و خواسته‌های خود در محیط ایجاد می‌کند. انسان همواره در تلاش است که محیط زیست و جامعه خود را در جهت پاسخگویی به نیازهای خویش دگرگون کند (شیروانی و رضایی، ۱۹، ۲۰۲۱). توسعه به معنی بازسازی جامعه با معیار اندیشه‌های جدید تعبیر می‌شود. این اندیشه‌های جدید در دوران مدرن، شامل سه تفکر علم‌باوری، انسان‌باوری و آینده‌باوری است؛ به همین دلیل باید برای حرکت به سمت توسعه، سه اقدام اساسی درک اندیشه‌های آینده، تشریح و تفصیل این اندیشه‌ها و با ایجاد ابزارهای جدید آینده‌شناسی، تحقق عملی این اندیشه‌ها صورت گیرد (لایتینن و مریستو^۲، ۱۷۳، ۲۰۱۸). از طرفی ورزش در نظام برنامه‌ریزی توسعه کشور، ظرفیت و قابلیت زیادی در بقا و پیشرفت جامعه دارد که اتکا به آن می‌تواند پشتوانه‌ای قوی در برنامه‌های توسعه کشور باشد (جباری، دمنی و ابراهیمی، ۸۷، ۲۰۱۷). در سرتاسر جهان ورزش و در بالاترین سطوح ورزش‌های تیمی، سرمایه‌گذاری‌های گزافی برای برگزیدن بااستعدادترین ورزشکاران انجام می‌شود که می‌توانند به سازمان‌ها در دستیابی به اهداف خود کمک کنند (باراکلاج و تیر و کر^۳، ۸۱، ۲۰۲۲). با در نظر گرفتن این موضوع، سازمان‌های ورزشی به سرمایه‌گذاری برای شناسایی و توسعه ورزشکاران جوان با استعداد در سیستم‌های آکادمی خود با هدف این که بتوانند ورزشکاران نخبه کلاس جهانی خود را کشف کنند، ادامه می‌دهند (لارکین^۴ و همکاران، ۳۶، ۲۰۱۸). به‌عنوان مثال، UK Sport^۵ تقریباً ۱۰۰ میلیون پوند در سال برای توسعه ورزش قهرمانی هزینه می‌کند؛ این در حالی است که جوایز و هزینه‌های ورزشی برای دستیابی به موفقیت در کشورهای کوچک‌تر، کمتر از مورد ذکر شده نیست؛ به طوری که سنگاپور ۱ میلیون دلار جایزه برای مدال طلای المپیک در نظر گرفت (وانگ^۶ و همکاران، ۴۹۸، ۲۰۱۸). به دنبال سرمایه‌گذاری در این بحث، ورزش جوانان به طور فزاینده‌ای حرفه‌ای می‌شود؛ به طوری که سازمان‌ها اکنون منابع قابل توجهی را برای شناسایی استعدادها^۷ (TID) فراهم می‌کنند. TID به صورت شناسایی بازیکنان شرکت‌کننده در ورزش که پتانسیل برتری دارند، تعریف شده است (ویلیامز^۸ و همکاران، ۱۲۰۳، ۲۰۲۰). دستیابی به این موفقیت مطلوب به چیزی بیش از انتخاب بااستعدادترین افراد نیاز دارد و بدون سرمایه‌گذاری درخور توجه در سطوح فردی و محیطی، استعداد ذاتی هرگز کافی نخواهد بود (امیلز^۹ و همکاران، ۱۵۸، ۲۰۱۶)؛ به همین دلیل، توسعه ورزش و تربیت‌بدنی بخش مهمی از توسعه اقتصادی-اجتماعی در هر جامعه است و ارائه برنامه‌های استراتژیک در بخش‌های مختلف آن از اهمیت خاصی برخوردار است (سمیع‌نیا، ۱۸، ۲۰۱۵).

به نظر می‌رسد بتوان اذعان کرد که توسعه در حوزه ورزش باید سه رویکرد داشته باشد: یکی توسعه به‌عنوان ارتقای طول؛

---

1. Development

2. Laitinen & Meristö

3. Barraclough & Till & Kerr

4. Larkin

۵. آژانس دولتی است که مسئول سرمایه‌گذاری در ورزش المپیک و پارالمپیک در بریتانیا است.

6. Wang

7. Talent identification

8. Williams

9. Mills

یعنی فرایندهای هم‌افزای توسعه ورزش را بتوانیم ایجاد کنیم؛ یکی توسعه به معنای گسترش عرض؛ یعنی زیرساخت‌های سخت‌افزاری ورزش و دیگر توسعه به معنای عمق‌بخشی؛ به معنای آن چیزی که از آن به‌عنوان حس ورزش خواهی یاد می‌کنیم. ضمن اینکه اشاره شده است برای توسعه ورزش مدل‌های سلسله‌مراتبی فراوانی ارائه شده است که به درک چگونگی توسعه ورزش کمک کرده‌اند (لقمانی و همکاران، ۲۰۱۸، ۵۴)، ساختار توسعه ورزش در ایران، مانند اکثر ساختارهای مطرح دیگر به صورت هرم و از چهار حوزه اصلی ورزش تربیتی^۱ (مدارس و دانشگاه) در قاعده، پس از آن به ترتیب ورزش همگانی^۲ (فعالیت جسمانی بدون محدودیت برای همه)، ورزش قهرمانی^۳ (ورزش مدال آور ملی) و درنهایت ورزش حرفه‌ای^۴ (درآمدزایی باشگاه‌ها و ورزشکاران) تشکیل شده است. ازجمله منظرهای مهم ورزش در کشور، ورزش تربیتی است (متقی شهری و همکاران، ۲۰۱۹، ۲۱). فرایند توسعه ورزش از ورزش تربیتی آغاز می‌شود و برای حرکت افقی در مسیر هرم، توسعه طبقه زیرین ضروری است (کشگر و سلیمانی، ۲۰۱۲، ۱۰۲). ورزش تربیتی، برنامه ورزشی است که در واحدهای آموزش رسمی شامل مدارس، دانشگاه‌ها و سایر مؤسسات آموزش عالی کشور انجام می‌شود (مرکز آمار ایران، ۲۰۱۷، ۳۱). در سند راهبردی نظام جامع توسعه تربیت‌بدنی و ورزش ایران که در سال ۱۳۸۴ تدوین شد، ورزش تربیتی این‌گونه تعریف شد: «ورزشی است که از طریق آن فرد در قالب خانواده و نهادهای رسمی آموزشی، به صورت آگاهانه در دوره‌های خاص، مهارت‌های ورزشی را فرامی‌گیرد؛ به گونه‌ای که به نقش و ارزش فرایند در سلامت جسمی و روحی و موفقیت در زندگی نیز بتوان پی برد» (سازمان تربیت‌بدنی، ۲۰۰۵). فرایند ورزش تربیتی شامل دو بخش آموزش و فوق‌برنامه است (راسخ و همکاران، ۲۰۱۸، ۱۸): الف- درس تربیت‌بدنی: اجرای برنامه‌های آموزشی، ارزشیابی، نظارت، اصلاح و بهبود مستمر؛ ب- خارج از ساعات درس آموزشی: فعالیت‌های فوق‌برنامه، اجرای مسابقات، استعدادیابی، ارزیابی توسعه ورزش تربیتی و اصلاح و بهبود مستمر (شکری، ۲۰۱۰، ۱۲). ورزش تربیتی باید بر چگونگی برطرف کردن تمام موانع موجود در امر ورزش برای دانش‌آموزان و دانشجویان تمرکز کند (راتن و جونز، ۲۰۱۸، ۴۳۹). ورزش تربیتی جایگاه ویژه‌ای در نظام تعلیم و تربیت رسمی (از دوره پیش‌دستانی تا دانشگاه) دارد. در این سطح، بیشترین انگیزه درونی و فطری، بیشترین تعداد شرکت‌کننده فعال و مستعدترین افراد قابل‌مشاهده‌اند (قالیاف، ۲۰۱۰، ۶۹). بسیاری از اهداف اساسی تربیتی در ورزش‌ها و بازی‌ها نهفته است و از طریق بازی‌ها و ورزش‌ها به صورت آموزش مستقیم و غیرمستقیم، می‌توان به اهداف اساسی تربیتی در ابعاد جسمانی، عقلانی، اجتماعی، عاطفی و اخلاقی دست یافت. این موضوع در تحقیقات گذشته نیز مدنظر بوده است؛ به طور مثال، نوسنچاک^۵ (۱۹۸۱) پس از بررسی ۲۴ نفر از نوجوانانی که رفتارهای پرخاشگری داشتند، به این نتیجه رسید که آموزش کارانه موجب کاهش رفتارهای پرخاشگرانه در نوجوانان شد. علاوه‌بر کاهش پرخاشگری، ورزش موجب افزایش عزت‌نفس، پایین‌آمدن سطح اضطراب و افزایش آرمیدگی در کودکان و نوجوانان شد. در پژوهش گیل-هال^۶ و همکاران (۱۹۹۳) نیز تأثیر مثبت تمرینات جسمانی بر رفتار و وضعیت روانشناختی و اجتماعی کودکان به تأیید رسید؛ بنابراین توجه به ورزش تربیتی، در توسعه اجتماعی کودکان و نوجوانان،

1. Educational Sport
2. All for Sport
3. Championship Sport
4. Professional Sport
5. Ratten & Jones
6. Nosanchuk
7. Gable-Halle

نقشی مهم و ضروری ایفا می‌کند (ناصح و عمادی، ۱۱، ۲۰۱۸). می‌توان اذعان کرد که آموزش و پرورش به‌عنوان یک فرایند تعریف شده است که از طریق آن فرهنگ‌های ورزشی ممکن است رشد و شکوفایی داشته باشند و تأثیرات انسانی بسیاری بر زندگی ملل و شهروندان آن‌ها به وجود می‌آورد (مونی^۱، ۹۸، ۲۰۱۸). فرایند یادگیری در اجتماع، نحوه آموزش را شامل می‌شود و اجتماعی شدن بخشی از آموزش ورزش است. آموزش ورزش، تمایل دارد با توجه به روش‌های تدریس تثبیت‌شده قابل‌اعتماد، فرهنگی پدید آورد که از حفظ وضعیت موجود خودداری کرده و دائم به جلو حرکت کند (هولیان و گرین^۲، ۸۵، ۲۰۰۶).

بخش ورزش تربیتی، به بحث مهمی در جهان تبدیل شده است و به دیگر بخش‌های جامعه کمک می‌کند (کرک^۳، ۱۲۱، ۲۰۱۰). کودکان و نوجوانان باید به‌عنوان بذر نوکاشته در تمامی ابعاد ورزش (تربیتی، همگانی، قهرمانی و حرفه‌ای) و همچنین جامعه بسیار مدنظر قرار گیرند و در نظر و تفکر برنامه‌ریزان به‌عنوان یکی از عوامل اصلی توسعه کشور وجود داشته باشند. کودکان سالم به‌عنوان سرمایه‌های اجتماعی یک جامعه می‌توانند در ارتقای ساختارهای محیط خود تأثیر درخور توجهی داشته باشند (محمودی و اسری، ۴۷، ۲۰۲۲). مشارکت کودکان در ورزش به‌واسطه پنج عامل اصلی درک شایستگی، سرگرمی و لذت بردن، والدین، یادگیری مهارت‌های جدید، دوستان و همسالان مشخص می‌شود. علاوه بر این، عوامل روان‌شناختی و بافت فرهنگی-اجتماعی که کودکان در آن بازی می‌کنند، بر انگیزه آنان در مشارکت تأثیر می‌گذارد (برلی و کوپ^۴، ۱۷۸، ۲۰۱۸). مهم است که رفتارها و عملکرد مربیان با نیازها و توقعات کودکان همخوان باشد. همچنین مطالعات اخیر نشان داده است که در کشورهای انگلستان و هلند، فعالیت‌های کودک مبتنی بر آموزش سبک زندگی سالم و فعال قرار گرفته است و تأثیر چشمگیری بر سالم زیستی کودکان دارد. به نظر می‌رسد، این روش کودکان سالم‌تر و پرتوان‌تری را در جامعه پرورش می‌دهد (وگمنز^۵، ۶۶، ۲۰۱۸). از طرفی بار-اور^۶ (۱۹۷۵) مدلی را برای استعدادیابی ورزشی در کودکان مطرح کرد و در این مدل به تمام جنبه‌های رشدی کودک توجه کرد. او پنج مرحله را برای کشف استعدادها و ورزشی عنوان کرد. این پنج مرحله شامل ارزیابی کودکان با استفاده از یک رشته متغیرهای ریخت‌شناسی روان‌شناختی و عملکردی، تعیین ضریب نتایج با یک شاخص رشد برای سن زیستی، آزمون واکنش کودکان به تمرین، ارزشیابی تاریخیچه خانوادگی کودکان و ارائه مدل نهایی است (سلمان، ۲۱، ۲۰۱۸)؛ بر این اساس، آمار منتشرشده توسط سازمان ثبت احوال کشور در سال ۱۳۹۴، ۲۳۰۱ درصد جمعیت کشور کودک و نوجوان و ۲۶۰۳ درصد جوانان بود که بیانگر این موضوع است که تقریباً نصف جمعیت کشور ما به کودکان، نوجوانان و جوانان مربوط می‌شود و آینده ورزش کشور به دست این طبقه است؛ بنابراین راهبردهای بومی برای استعدادیابی و هدایت این قشر بسیار مهم است.

دادگر و همکاران (۲۰۲۲) در پژوهشی با موضوع شناسایی عوامل مؤثر استعدادیابی ورزش دانش آموزی در سامانه جامع مدیریت اطلاعات، دریافتند وجود سیستم مدیریت اطلاعات جامع برای استعدادیابی ورزشی دانش آموزی بسیار ضروری است؛ زیرا تصریح شد که مباحث بودجه، جذب حامیان مالی و سرمایه‌گذاری در برگزاری برنامه‌های استعدادیابی ورزشی دانش آموزی معنا ندارد. ورزش قهرمانی همواره در کشورمان مدنظر و موردعلاقه مردم و مسئولان بوده است؛ به همین دلیل، سالانه مقدار

1. Mooney
2. Houlihan & Green
3. Kirk
4. Bailey & Cope
5. Weggemans
6. Bar-owr

زیادی از منابع صرف این حیطه می‌شود، اما در هر صورت الگو و چارچوب اجرایی مشخصی در بحث استعدادیابی ورزش کودکان در کشور دیده نشده است (بارفروش، ۲۰۱۰). شروع فرایند استعدادیابی در کشورمان را می‌توان از سال ۱۳۷۹ دانست. هادوی در این سال مدل سه‌مرحله‌ای خود را پیشنهاد داد و سپس در ادامه مدل گسترده‌تری را در سال ۱۳۸۹ تدوین کرد و در اولین همایش ملی استعدادیابی (۲۰۱۱) ارائه کرد. مدل وی شامل چهار مرحله تعیین عوامل مشترک ورزش‌ها، تعیین نیمرخ نخبگان ورزشی، شناسایی اولیه و شناسایی نهایی بود. در این مدل سعی بر آن بود که به تفاوت‌های موجود بین نیازهای جسمانی و روانی رشته‌های مختلف ورزشی توجه شود و با در نظر گرفتن رکوردهای ثبت‌شده توسط نخبگان هر رشته ورزشی، کودکان و نوجوانان شناسایی شوند و در مسیر پیشرفت قرار گیرند. نقش فدراسیون‌های ورزشی در این طرح، پررنگ دیده شد، ولی ذی‌نفعان کلیدی دیگر، کمتر دیده شدند (هادوی، ۲۰۱۱). با توجه به موارد مطرح‌شده و وضعیت موجود ورزش کشور می‌توان اذعان داشت که فدراسیون‌های ورزشی در برخی رشته‌های پرتعداد طی سالیان گذشته در حوزه استعدادیابی فعالیت‌هایی داشته‌اند که هریک برای سازمان خود فرایند استعدادیابی طراحی کردند و در اولین نمایشگاه رونمایی از دستاوردهای استعدادیابی فدراسیون‌های ورزشی، با نظارت دفتر استعدادیابی و توسعه ورزش قهرمانی وزارت ورزش و جوانان به تبادل اطلاعات گذاردند (احمدی، ۲۰۱۵، ۱۰). این فعالیت‌ها تا سال ۱۳۹۵ ادامه داشت ولی بعد از آن کم‌رنگ‌تر و محدودتر شد.

درنهایت می‌توان گفت، فرد ایرانی از لحاظ استعداد انسانی غنی است و از این منظر زمینه بسیار مناسبی وجود دارد (حسینی و همکاران، ۱۴۱۰، ۲۰۱۳)، ولی احتمالاً اصل مشکل را باید در مدیریت ناکارآمد و ضعیف و نبود وحدت بین سازمان‌های مختلف اجرایی جست‌وجو کرد که خود این مسئله نیز ظاهراً ریشه در نبود هماهنگی و اتحاد نداشتن ذی‌نفعان و موازی‌کاری‌های آن‌ها دارد (اسدی و همکاران، ۲۰۱۷، ۴۹). کشور ایران با معرفی قهرمانان بزرگ و کسب مدال در مسابقات المپیک و جهانی نشان داده است که منبعی غنی از استعدادهای ورزشی و مربیان متبحر است؛ اما مطمئناً ادامه و پیشرفت در این عرصه بدون داشتن برنامه‌های ترغیبی در سطوح پایه مانند کودکان و نوجوانان امکان‌پذیر نیست. با وجود این ضرورت، به نظر می‌رسد که به جای این بخش در طرح آمایش ورزش کم‌توجهی شده و توجهات را از این سرچشمه اصلی دور کرده است. همچنین پژوهش‌ها کمتر از دیدگاه مدیریتی به امر استعدادیابی پرداخته‌اند و بیشتر تمایل به بررسی رفتارهای تفریحی ورزشی داشته‌اند. پژوهشی که در آن توسعه ورزش و فعالیت بدنی کودکان به طور هم‌زمان بررسی شده باشد، بسیار اندک است. زمانی که کودکان فعالیت بدنی پویا دارند، دنیا را دوباره از نو می‌سازند. آن‌ها چیزی که هست را با چیزی که ممکن است اتفاق بیفتد، ترکیب می‌کنند و رخدادهای به‌گونه‌ای جلوه می‌دهند که هرگز در تاریخ بشر نظیر آن وجود نداشته است؛ به همین دلیل، آن‌ها اصول نوآوری و تحول را به‌گونه‌ای مجسم می‌کنند که در پس هر خلاقیت در دوره تمدن بشری نهفته است؛ بر همین اساس، ورزش تربیتی و همگانی کودکان می‌تواند دو بازوی مهم ورزش کودکان در کشور باشند تا با قرارگیری در قالب برنامه‌های استعدادیابی بتوانند نقش درخورتوجهی را در تضمین آینده ورزشی و سلامتی مردم کشور ایفا کنند؛ بر همین اساس، در حال حاضر طرحی جامع و اجرایی برای استعدادیابی در ورزش کودکان در کشور اجرا نشده است. همچنین وحدت اجرایی در بین سازمان‌های متولی ورزش ضعیف است (بنار، ۲۰۱۵، ۸۸). تربیت و پرورش ورزشکار در کشور نیز دارای چارچوب ساختارمند نیست و سازمان‌های متفاوت هرکدام به شکل مجزایی به این امر می‌پردازند و دستگاه معینی به صورت جدی به استعدادیابی نمی‌پردازد (حسینی و همکاران، ۲۰۱۳، ۳۲). فدراسیون‌ها و انجمن‌های ورزشی، باشگاه‌ها و اماکن ورزشی، وزارت ورزش و جوانان و وزارت آموزش و پرورش، سازمان ورزش بسیج، هیئت‌های ورزشی سازمان‌هایی هستند که هریک در زمینه

استعدادیابی در کشور در حال حاضر فعالیت می‌کنند، اما راهکارهای مشخصی برای فعالیت‌های توسعه‌مند به این منظور وجود ندارد. از طرف دیگر، پژوهش‌های انجام‌گرفته اغلب از روش‌های کمی استفاده کرده‌اند و راهکارهای کیفی مناسبی ارائه نکرده‌اند؛ بنابراین به نظر می‌رسد، داشتن راهکارهای جامع برای استعدادیابی ورزشی می‌تواند هریک از نهادهای درگیر در حوزه استعدادیابی ورزشی را به چارچوب وحدت‌بخشی برساند که از هدررفت منابع جلوگیری کند و درنهایت باعث ارتقای کمی و کیفی ورزش کشور ایران شود. با توجه به مطالب مذکور، پژوهشگر به دنبال پاسخ به این سؤال است: راهکارهای توسعه استعدادیابی در ورزش کودکان با رویکرد ورزش تربیتی چیست؟

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر، کیفی بود که با استفاده از رویکرد تحلیل تماتیک یا مضمون انجام شد. روش تماتیک، متعارف‌ترین و کاربردی‌ترین روش تحلیل داده‌های کیفی است و درواقع، بر مبنای تحلیل استقرایی استوار است؛ یعنی یافته‌ها هم محصول اهدافی است که محقق تعیین کرده است و هم محصول تجزیه و تحلیل شنیده‌ها است (محمدپور، ۱۳۹۰). جامعه آماری این تحقیق همه اساتید تربیت‌بدنی و علوم ورزشی دانشگاه‌های کشور، به طور خاص مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی (اساتیدی که حداقل دو کتاب یا مقاله در موضوع بحث‌شده داشتند)، اساتید و متخصصان تعلیم و تربیت (اساتیدی که حداقل پنج سال کار مداوم با کودکان داشتند)، نخبگان ورزش همگانی (مسئولان انجمن‌های ورزش کودکان) و تمامی افراد دارای فعالیت در زمینه ورزش تربیتی، همگانی و استعدادیابی، بود. از مصاحبه نیمه‌ساختاریافته استفاده شد و روش نمونه‌گیری به صورت هدفمند بود و نمونه‌گیری تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. بعد از مصاحبه با ۱۵ نفر پژوهش به اشباع نظری رسید، اما برای اطمینان دو مصاحبه دیگر انجام گرفت. سؤالات مصاحبه شامل مواردی چون به نظر شما مهم‌ترین عوامل توسعه استعدادیابی در ورزش کودکان چیست؟ بود. برای تحلیل یافته‌ها اطلاعات مصاحبه‌ها با دقت گوش داده شد. سپس مصاحبه‌ها کلمه به کلمه روی کاغذ پیاده شد. عبارت و جملات مهم تعیین شده و کد اولیه تنظیم شد. سپس براساس معنای کشف‌شده از جملات و عبارات، کدهایی که با هم شباهت داشتند، در هم ادغام شدند. بعد از چندین بار واری و بازخوانی، تم‌های اصلی و فرعی مشخص شدند. برای اطمینان از اعتبار یافته‌ها، محقق زمان کافی برای جمع‌آوری داده‌ها در نظر گرفت و به‌منظور اطمینان از قابلیت داده‌ها محقق درگیری طولانی مدت با داده‌ها را حفظ کرد. درگیری مستمر ذهنی با داده‌ها افزایش وسعت اطلاعات و عمق اطلاعات را امکان‌پذیر کرد. برای بررسی ارزش واقعی بودن پس از شناسایی مؤلفه‌ها به مصاحبه‌شوندگان مراجعه شد تا تم‌های به‌دست‌آمده را تأیید کنند تا در صورت نیاز تم‌ها اصلاح شود. موازین اخلاقی گمنام بودن، محرمانه بودن اطلاعات، کسب اجازه ضبط صوتی مصاحبه و حق کناره‌گیری در زمان دلخواه از مواردی بودند که در این مطالعه رعایت شد. از آنجاکه نظریه‌های علوم انسانی و رفتاری در طول زمان قابل‌اصلاح و تعدیل‌یافتنی هستند، به جای واژه روایی و پایایی از واژه‌های دیگر مانند مقبولیت^۱، قابلیت انتقال^۲ و تأییدپذیری^۳ استفاده می‌شود. مقبولیت به واقعی بودن توصیف‌ها و یافته‌های پژوهش اشاره دارد و عبارت است از درجه اعتماد به واقعی بودن یافته‌ها برای شرکت‌کنندگان پژوهش و برای زمینه‌های که این پژوهش در آن انجام شده است. پیتنی و پارکر^۴ (۲۰۰۹)، سه روش الف) منابع داده متعدد، ب) تحلیلگران متعدد و ج)

1. Credibility
2. Transferability
3. Dependability
4. Pitney & Parker

روش‌های متعدد را برای افزایش مقبولیت پژوهش کیفی پیشنهاد کردند که در این پژوهش از روش تحلیلگران متعدد استفاده شد. در این راستا، در روند اخذ مصاحبه و تحلیل داده‌ها از دو دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد و دکتری مدیریت ورزشی که با موضوع تحقیق آشنایی داشتند، کمک گرفته شد. همچنین یافته‌های تحقیق در اختیار چهار تن از مشارکت‌کنندگان قرار گرفت و از پیشنهادهای آن‌ها استفاده شد. قابلیت انتقال پژوهش، نشانگر تعمیم‌پذیری نتایج حاصل به سایر گروه‌ها و محیط‌های مشابه است. پیتنی و پارکر (۲۰۰۹) معتقدند که این امر خارج از توانایی پژوهشگر کیفی است، اما می‌توان با استخراج و ارائه حداکثری یافته‌ها (تا حد امکان) این بخش از روایی تحقیق را نیز تأمین کرد که در این پژوهش با درگیری طولانی مدت با داده‌ها و استخراج حداکثری و غیرتکراری مطالب، سعی بر اجرای این توصیه شد. همچنین در مطالعه‌ای اشاره شده است که می‌توان با ارائه جزئیات و ویژگی‌های جمعیت‌شناختی شرکت‌کنندگان مانند سن، جنس، سابقه کار، تحصیلات و سایر موارد، به بهبود قابلیت انتقال کمک کرد (طباطبایی و همکاران، ۱۷، ۲۰۱۴). در تحقیق حاضر برخی از ویژگی‌های جمعیت‌شناختی شرکت‌کنندگان گزارش شده است. تأییدپذیری نتایج پژوهش کیفی هنگامی رخ می‌دهد که سایر محققان بتوانند به روشنی مسیر تحقیق و اقدامات انجام‌شده توسط محقق را دنبال کنند. در همین باره، استومل (۲۰۰۴) بیان می‌کند که هدف بررسی تأییدپذیری، مشخص کردن این است که آیا دو محقق (یا بیشتر) می‌توانند روی تصمیم‌هایی که در طول مطالعه گرفته‌اند، به توافق برسند؟ تصمیماتی درباره اینکه چه داده‌هایی جمع‌آوری شده‌اند، چگونه تفسیر شده‌اند و کاربردها یا ارتباط یافته‌های مطالعه در عمل چیست (طباطبایی و همکاران، ۱۷، ۲۰۱۴). برای تأییدپذیری، پژوهشگر می‌تواند یادداشت‌ها و مصاحبه‌ها را ثبت و ضبط کند و همچنین تمام روند پژوهش و مسیر تصمیمات خود طی پژوهش را در گزارش بیان کند که در این پژوهش سعی بر انجام این موارد شد. همچنین در تحقیق حاضر از پایایی بازآزمون^۱ برای محاسبه پایایی مصاحبه‌ها استفاده شد. روش محاسبه پایایی بین کدگذاری‌های انجام‌شده توسط پژوهشگر به ترتیب زیر بود:

$$\text{درصد پایایی آزمون} = \frac{2 \times \text{تعداد توافقات}}{\text{تعداد کل کدها}}$$

از بین مصاحبه‌های انجام‌گرفته، به صورت تصادفی، سه مصاحبه انتخاب شد و هرکدام از آن‌ها دو بار در فاصله زمانی ۳۰ روزه (یک ماه) توسط پژوهشگر کدگذاری شدند. در این باره، استملر (۲۰۰۱) در پژوهش خود میزان پایایی بیشتر از ۰/۶۰ را تأیید و قابل‌قبول بیان کرد. نتایج حاصل از کدگذاری‌ها در جدول (۱) آمده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، تعداد کل کدها در دو فاصله زمانی ۳۰ روزه برابر با ۴۰، تعداد کل توافقات بین کدها در این دو زمان برابر با ۱۶ و تعداد کل عدم توافقات در این دو زمان برابر با ۵ بود. پایایی بازآزمون مصاحبه‌ها در این پژوهش با استفاده از فرمول ذکرشده، برابر با ۰/۸۰ بود. با توجه به اینکه این میزان پایایی بیشتر از ۰/۶۰ است، قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها تأیید می‌شود و قابل‌قبول است.

جدول ۱- نتایج پایایی

Table 1- Reliability results

ردیف	عنوان مصاحبه	تعداد کل کدها	تعداد توافقات	تعداد عدم توافقات	درصد پایایی بازآزمون
1	P1	12	5	2	%83
2	P3	15	6	1	%80
3	P11	13	5	2	%77
	کل	40	16	5	%80

1. Test-Retest

پژوهش در ورزش تربیتی، تابستان ۱۴۰۳، دوره ۱۲، شماره ۳۵

نتایج

همان‌طور که در بخش روش‌شناسی ذکر شد، یافته‌های تحقیق از طریق مصاحبه نیمه‌ساختاریافته با ۱۷ نفر از افراد متخصص و خبره در موضوع استعدادیابی و ورزش گردآوری شد. جدول (۲) ویژگی‌های جمعیت‌شناختی شرکت‌کنندگان در مطالعه را نشان می‌دهد.

جدول ۲- اطلاعات جمعیت‌شناختی شرکت‌کنندگان در مصاحبه‌ها

Table 2- Demographic information of the participants in the interviews

فراوانی	گروه‌ها
8 9	جنسیت زن مرد
4 6 7	سن کمتر از 30 31 تا 40 بیش از 40 سال
3 4 5 5	سابقه کار (به سال) کمتر از 15 15 تا 20 20 تا 25 بیشتر از 25
12 5	شغل اساتید دانشگاه سایر متخصصان
6 5 1	مرتبه علمی اساتید دانشگاه استادیار دانشیار استاد
6 11	تحصیلات کارشناسی ارشد دکترا
17	جمع کل

راهکارهای حاصل از مصاحبه‌ها در قالب کدگذاری در جدول (۳) نشان داده شده است.

جدول ۳- یافته‌های حاصل از کدگذاری راهکارهای توسعه استعدادیابی ورزش کودکان

Table 3- Findings from the coding of strategies for the development of children's sports training

تم‌های اصلی	تم‌های فرعی	راهکارها مفاهیم	شماره مصاحبه	متن مصاحبه
رسمی	قانونی	تعامل با مراکز سیاست‌گذاری و قانون‌گذاری	P1, P5	شما تا به حال دیده‌اید در مجلس که رکن قانون‌گذاری کشور است، از استعدادیابی ورزشی صحبت شود؟
		تدوین بخش‌نامه و آیین‌نامه‌های عملیاتی مناسب	P3, P15	

جدول ۳- یافته‌های حاصل از کدگذاری راهکارهای توسعه استعدادیابی ورزش کودکان

Table 3- Findings from the coding of strategies for the development of children's sports training

متن مصاحبه	شماره مصاحبه	مفاهیم	راهکارها	تم‌های اصلی	تم‌های فرعی
	P10	ارزیابی قوانین و ارائه پیشنهادهای اصلاحی			
به نظر من باید در فرهنگ سازمانی سازمان‌های ورزشی به خصوص آموزش و پرورش یک بازنگری جدی انجام بشه و رویکرد افراد به سمت استعدادیابی ورزشی بره.	P1, P12, P16	پیاده‌سازی فرهنگ سازمانی استعدادمحور در آموزش و پرورش			سازمانی
	P9	تدوین ساختار سازمانی درخصوص نظام استعدادیابی در آموزش و پرورش			
	P8, P11	شفاف‌سازی فرایندهای شناسایی و هدایت استعداد			
بسیاری از خانواده وقتی از استعدادیابی حرف می‌زنیم علاقه به آن ندارند و بیشتر آن را روشی برای درامدزایی باشگاه می‌دانند.	P12, P13, P15	آموزش خانواده‌ها در حیطه فرایندهای و روش‌های استعدادیابی			آموزش خانواده
	P1, P7, P9	آموزش خانواده‌ها در حیطه نتایج استعدادیابی			
	P6, P10	آموزش خانواده‌ها درمورد نحوه توسعه استعداد فرزندان			
من مربی دیدم که با روش استعدادیابی غلط باعث آسیب به شاگرد خودش شده.	P17, P11	آموزش مربیان استعدادیاب			آموزش مجریان
	P2, P4, P12	آموزش مدیران و برنامه‌ریزان			
	P1, P2, P8	ارزیابی و درجه‌بندی مربیان براساس اهداف			
	P11, P12, P14	تولید محتوا برای حامیان و سرمایه‌گذاران			
	P15, P17	تولید محتوای آموزشی برای مجریان و مربیان استعداد یاب			تولید محتوا
هرچی هم تلاش کنیم برای استعدادیابی، وقتی مستندی نباشه که به خانواده‌ها نشون بدیم، اونا از کار ما حمایت نمی‌کنند.	P13, P1, P11	تولید محتواهای عمومی و انگیزشی برای خانواده‌ها و فرزندان			
	P12, P13	زمینه‌سازی موقعیت اجتماعی مناسب برای افراد مستعد			
مربی باید انگیزه داشته باشه برای کار و یکی از روش‌های ایجاد انگیزه،	P1, P16, P17	معرفی ورزشکاران و مربیان موفق در رسانه‌ها			تعلق اجتماعی

جدول ۳- یافته‌های حاصل از کدگذاری راهکارهای توسعه استعدادیابی ورزش کودکان

Table 3- Findings from the coding of strategies for the development of children's sports training

تم‌های اصلی	تم‌های فرعی	راهکارها	شماره مصاحبه	متن مصاحبه
حمایت	تأیید و همراهی	تقدیر و تشکر و ارائه جوایز متناسب با دستاوردها	P11, P12	نشان دادن مربیان استعدادیاب در رسانه‌هاست.
		تأیید و همراهی اعضای خانواده	P3, P5	
		تأیید و همراهی دوستان و اعضای گروه همسالان	P12, P16	
		تأیید و همراهی پیشکسوتان و افراد اثرگذار ورزشی و اجتماعی	P10, P11, P9	
		استانداردسازی مراحل شناسایی افراد بالاستعداد	P8	
توسعه فرایندها و روش‌های مشارکت و استعدادیابی		استانداردسازی مراحل جذب افراد بالاستعداد	P13, P17	همیشه کودکان به الگوهای موفق که این مسیر را رفته‌اند یا درحال رفتن هستند، نیاز دارند؛ چه بهتر که در جامعه هم این الگوها شناخته شده باشند.
		استانداردسازی مراحل پرورش افراد بالاستعداد	P4, P7	
		استانداردسازی مراحل نگهداری افراد بالاستعداد	P2, P15	
		توسعه استانداردهای تجهیزات ورزشی	P5, P6, P8	
		ایجاد سیستم شراکت‌گذاری و استفاده بهینه از اماکن و تجهیزات ورزشی	P13, P10, P11	
استاندارد سازی	توسعه تجهیزات و امکانات	ایجاد شرایط برای دسترسی آسان کودکان به اماکن و مربیان ورزشی	P1, P4, P14, P16	ما هنوز که هنوز است یک الگوی فرایندمحور نداریم که از شروع تا پایان مسیری را برای امر استعدادیابی تدوین کند و منطبق با ارزش‌های جامعه و ویژگی‌های فیزیولوژیک باشد.
		نظارت بر پایگاه‌های توسعه ورزش کودکان	P12, P10, P17, P1	
		دسترسی آسان کودک به زمین‌های بازی و ورزشی	P3, P5, P16, P14	

جدول ۳- یافته‌های حاصل از کدگذاری راهکارهای توسعه استعدادیابی ورزش کودکان

Table 3- Findings from the coding of strategies for the development of children's sports training

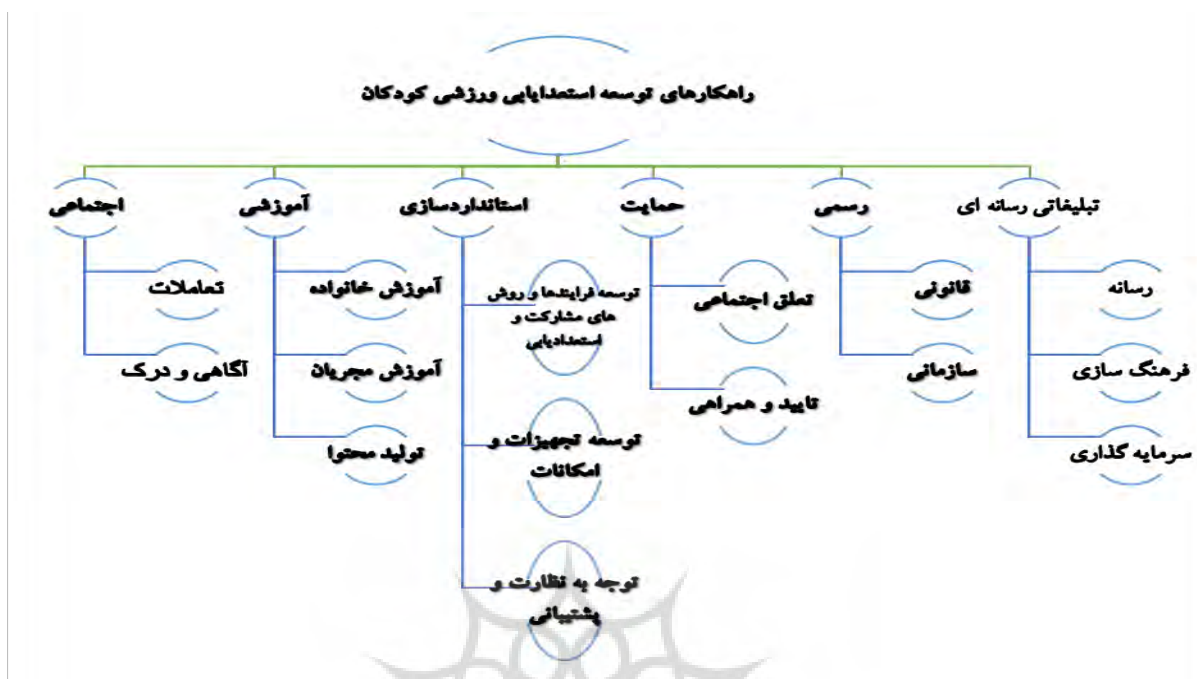
راهکارها		شماره مصاحبه	متن مصاحبه
تم‌های اصلی	تم‌های فرعی	مفاهیم	
اجتماعی	تعاملات اجتماعی	پشتیبانی از رشد و ارتقای پیشرفت کودکان	P3, P10
		الزام ارتباط مراکز ورزشی با مدارس	P1
		افزایش همکاری مراکز ورزشی با مدارس	P14, P15, P16
		علاقه جامعه به رویدادهای و فعالیتهای ورزشی	P1, P3, P8
		علاقه خانواده‌ها به ورزش و رشد استعداد ورزشی فرزندان	P11, P12
		توافق نسبی تمام اقشار جامعه بر اهمیت ورزش	P7, P9, P10, P13
	آگاهی و درک اجتماعی	افزایش آگاهی خانواده نسبت به ورزش	P2, P8, P10
		در دسترس بودن اخبار و اطلاعات ورزشی	P4, P6, P12
		در دسترس بودن دانش و علوم ورزشی	P10, P11, P15
		استفاده از تجربیات کشورهای موفق در زمینه استعدادیابی	P13, P17
		پوشش رویدادهای ورزشی حرفه‌ای	P1, P5, P9
		پوشش رویدادهای ورزشی همگانی	P3, P7, P9
تبلیغات و رسانه‌ها		افزایش نسبی پوشش ورزش زنان و کودکان	P13
		ثبت اطلاعات عملکرد ورزشی هر کودک	P5, P14, P15

جدول ۳- یافته‌های حاصل از کدگذاری راهکارهای توسعه استعدادیابی ورزش کودکان

Table 3- Findings from the coding of strategies for the development of children's sports training

تم‌های اصلی	تم‌های فرعی	راهکارها	شماره مصاحبه	متن مصاحبه
تبلیغاتی و سرمایه‌ای	فرهنگ‌سازی در جامعه	هدایت سازمان‌های و نهادهای مختلف به ورزش	P2, P6, P11	قبلاً ما امثال تختی رو الگو قرار می‌دادیم و تلاش می‌کردیم مثل او بشیم، ولی الآن الگوی ورزشی مناسبی وجود نداره. بسیج شدن ارگان‌های مرتبط با قشر کودک و نوجوان و همچنین خیرین برای تأمین مالی بسیار حائز اهمیت است.
		الگوسازی مناسب فرهنگی ورزشکاران موفق	P4, P1, P14	
		ایجاد شور و شوق در میان کودکان برای ورزش کردن	P9, P10	
		الگوسازی از ورزشکاران موفق	P11, P13, P15, P1	
	سرمایه گذاری	افزایش سرمایه گذاری در ورزش کودکان	P1, P2, P6	وقتی پولی و حمایت مالی نمی‌شه از استعدادیابی نباید توقع داشت مربی و... به سمت این زمینه حرکت کنند.
		افزایش پایگاه‌های استعدادیابی در استان‌ها	P7, P4, P17	
		ایجاد شبکه‌های استعدادیابی	P10, P11	
		اختصاص منابع کافی برای کشف و رشد استعداد	P1, P7, P9, P16	
		ساخت یک سازمان و مرکز آموزشی در زمینه ورزش	P14, P17	

در این بخش نقشه تماتیک راهکارهای توسعه استعدادیابی ورزشی کودکان ارائه می‌شود.

شکل ۱- نقشه تماتیک راهکارهای توسعه استعدادیابی ورزشی کودکان براساس نتایج پژوهش

Figure 1- Thematic map of strategies for the development of children's sports training based on the results of the research

بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر، کاوش راهکارهای توسعه استعدادیابی در ورزش کودکان با رویکرد ورزش تربیتی بود. نتایج تجزیه و تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد، ۵۳ مفهوم، ۱۶ تم فرعی و ۶ تم اصلی با عنوان «رسمی، آموزشی، حمایت و استانداردسازی، اجتماعی و تبلیغاتی سرمایه‌ای» طبقه‌بندی شدند. اولین تم اصلی که راهکار رسمی نام دارد، خود شامل تم‌های فرعی قانونی و سازمانی است که دربرگیرنده مفاهیم تعامل با مراکز سیاست‌گذاری و قانون‌گذاری، تدوین بخش‌نامه و آیین‌نامه‌های عملیاتی مناسب، ارزیابی قوانین و ارائه پیشنهادهای اصلاحی، پیاده‌سازی فرهنگ سازمانی استعدادمحور در آموزش و پرورش و تدوین ساختار سازمانی درخصوص نظام استعدادیابی در آموزش و پرورش است؛ بر همین اساس، ظریفی و همکاران (۲۰۲۰) به سیاست‌گذاری ورزش در نظام تقنینی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۸۰-۱۳۵۹) پرداختند. نتایج نشان داد، در ادوار اول تا پنجم مجلس شورای اسلامی تعداد لوایح ورزشی تبدیل‌شده به قانون «۶ مورد» بر تعداد طرح‌های ورزشی «۲ مورد» برتری درخورملاحظه‌ای داشت. حیطه موضوعی قوانین ورزشی مرتبط به اصلاح ساختار و اساسنامه سازمان‌های ورزشی، مشارکت ورزشی در سطح قهرمانی، همکاری فرهنگی، آموزشی و پژوهشی در سطح بین‌المللی، تأمین منابع مالی و خصوصی‌سازی در ورزش است. در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت، موارد مطرح‌شده نقش بسیاری در جهت‌بخشی به استعدادیابی کودکان با هدف توسعه دارند. از طرف دیگر، این سازمان‌ها ازجمله آموزش و پرورش با پیاده‌سازی فرهنگ سازمانی استعدادمحور، تدوین ساختار سازمانی درخصوص نظام استعدادیابی و شفاف‌سازی فرایندهای شناسایی و هدایت استعداد می‌توانند هم به کودکان و هم به خانواده آن‌ها اطمینان‌خاطر دهند که فرایند استعدادیابی به‌عنوان اولویت سازمانی مدنظر قرار گرفته است و این

موضوع در تحقق مأموریت اساسی حیطه ورزش تربیتی به عنوان نیروی محرکه مهم نقش آفرینی می کند. دومین تم اصلی، راهکار آموزش نام دارد که خود شامل تم های فرعی آموزش خانواده، آموزش مجریان و تولید محتوی می شود. حسینی و همکاران (۲۰۲۰) بیان کردند، توسعه پایدار از طریق برنامه ریزی استراتژیک و تعامل و یکپارچه سازی فعالیت های وزارت آموزش و پرورش و وزارت ورزش و جوانان آغاز و با بهبود کیفیت ارائه خدمات از طریق ورود بخش داوطلبان و خصوصی ادامه یافت. همچنین از طریق افزایش شناخت و نگرش جامعه دانش آموزی نسبت به ورزش در کنار آموزش همگانی و فرهنگ سازی ورزش در جامعه دانش آموزی و در نهایت از طریق برگزاری المپیادهای استانی، منطقه و ملی، با حمایت خانواده ها و هیئت های ورزشی می توان ضمن استعدادیابی به توسعه پایدار دست یافت. همچنین اسری و همکاران (۲۰۲۲) دریافتند، سه مقوله اصلی در حوزه شرایط علی (عامل خانوادگی، عامل سلامتی و عامل روابط اجتماعی) و پنج مورد در شرایط زمینه ای (زمینه فردی و خانوادگی، زیرساختی و تجهیزاتی، حمایتی، اقتصادی و مدیریتی)، پنج مورد در شرایط مداخله گر (نیروی انسانی، سازمانی، فعالیت های رسانه ای، کنترل و ارزشیابی و قانون گذاری)، هفت راهکار (اماکن و تجهیزات ورزشی، ارزیابی و کنترل، نیروی انسانی، فرهنگ سازی و اطلاع رسانی، تشویقی و انگیزشی، مالی و سازمانی) و پنج پیامد (جسمی و روحی، اجتماعی، تربیتی، آموزشی و توسعه ورزش قهرمانی) در توسعه ورزش و فعالیت بدنی کودکان اهمیت دارند. بدیهی است که مجریان و مربیان باید خود را با به روزترین روش های استعدادیابی کودکان آشنا کنند و این معیاری برای ارزیابی آنها باشد و از طرف دیگر، خانواده ها درباره روش ها و فرایند استعدادیابی و نتایج این امر اطلاعات کافی به دست آورند. یکی از روش های باکیفیت و اثربخش، تولید محتوای آموزشی در این موضوع است که موجب همگرایی افراد درگیر در بحث توسعه استعدادیابی کودکان می شود و با مسیر آگاهی درست درباره موضوع ورزش تربیتی و استعدادیابی، هم اطلاعات جامعه افزایش می باید و هم اثربخشی و کیفیت این موضوع ارتقا خواهد یافت؛ بنابراین می توان امیدوار بود که در سلامت قشر پایه جامعه که کودکان و نوجوانان هستند و همچنین ارتقای جایگاه ورزش بین المللی کشور در آینده این موضوع را مشاهده کنیم.

سومین تم اصلی، راهکار حمایت است که خود شامل تعلق اجتماعی و تأیید و همراهی است. مفاهیم به دست آمده شامل زمینه سازی موقعیت اجتماعی مناسب برای افراد مستعد، معرفی ورزشکاران و مربیان موفق در رسانه ها، تقدیر و تشکر و ارائه جوایز متناسب با دستاوردها، تأیید و همراهی اعضای خانواده، تأیید و همراهی دوستان و اعضای گروه همسالان و تأیید و همراهی پیشکسوتان و افراد اثرگذار ورزشی و اجتماعی بود؛ بر همین اساس، منوچهری نژاد و همکاران (۲۰۱۶) عواملی مانند گروه های همسالان را که نقش مهمی در شکل گیری رفتار کودکان ایفا می کنند و همچنین رفتار ورزشی والدین و همسالان که باعث گرایش فرزندان به فعالیت های ورزشی می شود، ذکر کردند. همچنین بیان کردند که اگر کودکان به انجام فعالیت های ورزشی تشویق شوند و حمایت های مالی، عاطفی، شناختی و رفتاری شوند، به این نکته پی خواهند برد که ورزش کردن ارزشمند است. بابایی و همکاران (۲۰۲۰) دریافتند، موانع انگیزشی مشارکت در ورزش در کودکان و نوجوانان در دو طبقه قرار دارد: بازدارنده های شخصی و بازدارنده های محیطی. عوامل مؤثر بر حوزه بازدارنده های شخصی شامل نداشتن استعداد و پیشرفت نکردن، لذت نبردن از شرکت در ورزش و آسیب های ورزشی و عوامل مؤثر بر حوزه بازدارنده های محیطی شامل نبود فرهنگ ورزشی، کمبود امکانات و مشکلات اقتصادی، حمایت نداشتن و نداشتن آینده است. می توان اذعان داشت که کودکان محیط اطراف خود را به خوبی درک می کنند و این محیط بر آنها تأثیر می گذارد؛ به همین دلیل، زمینه سازی موقعیت اجتماعی مناسب برای افراد مستعد حائز اهمیت است. از طرف دیگر، معرفی ورزشکاران و مربیان موفق در رسانه ها و تقدیر و

تشکر و ارائه جوایز متناسب با دستاوردها به عنوان مشوق تأثیرگذار شناخته می‌شود. خانواده، دوستان و همسالان و الگوها تأثیرات مستقیم بر کودکان می‌گذارند؛ به همین دلیل، تأیید و همراهی اعضای خانواده، تأیید و همراهی دوستان و اعضای گروه همسالان و تأیید و همراهی پیشکسوتان و افراد اثرگذار ورزشی و اجتماعی، به عنوان راهکارهای توسعه‌دهنده استعدادیابی در کودکان شناخته شدند.

چهارمین تم اصلی راهکار تبلیغاتی رسانه‌ای شامل رسانه، فرهنگ‌سازی و سرمایه‌گذاری است. مفاهیم به‌دست‌آمده شامل پوشش رویدادهای ورزشی حرفه‌ای، پوشش رویدادهای ورزشی همگانی، افزایش نسبی پوشش ورزش زنان و کودکان، ثبت اطلاعات عملکرد ورزشی هر کودک، هدایت سازمان‌های و نهادهای مختلف به ورزش، الگوسازی مناسب فرهنگی ورزشکاران موفق، ایجاد شور و شوق در میان کودکان برای ورزش کردن، الگوسازی از ورزشکاران موفق، افزایش سرمایه‌گذاری در ورزش کودکان، افزایش پایگاه‌های استعدادیابی در استان‌ها و ایجاد شبکه‌های استعدادیابی بود. در این راستا، نتایج پژوهش زرنده و همکاران (۲۰۲۰) نشان داد که تأثیر صداوسیما استان قزوین بر افزایش مشارکت مردمی در ورزش، کم و بی‌اثر است؛ بنابراین باید برنامه‌های تولیدی در صداوسیما افزایش یابد و محتوای نشریات با محتوای آموزش ورزش همگانی افزایش یابد. همچنین رسانه‌های محلی و بازی‌های محلی برای ورزش‌های همگانی و بازی‌های محلی، بیشتر استفاده شوند و برای جذب سرمایه‌گذاران بیشتر و بهتر به ورزش همگانی و کمک به این ورزش، برنامه‌های جذابی برای موضوع ورزش برگزار کنند. اختصاص منابع کافی برای کشف و رشد استعداد و ساخت یک سازمان و مرکز آموزشی در زمینه ورزش، پوشش رویدادهای ورزشی حرفه‌ای، پوشش رویدادهای ورزشی همگانی، افزایش نسبی پوشش ورزش زنان و کودکان، مواردی هستند که در بحث الگوسازی برای کودکان کاربرد دارند. از طرفی با الگوسازی می‌توان انتظار داشت که شور و شوق در میان کودکان برای ورزش کردن، افزایش سرمایه‌گذاری در ورزش کودکان، افزایش پایگاه‌های استعدادیابی در استان‌ها، ایجاد شبکه‌های استعدادیابی، اختصاص منابع کافی برای کشف و رشد استعداد صورت بگیرد و منجر به توسعه ورزش تربیتی شود.

پنجمین تم اصلی، راهکار استاندارد سازی خود شامل توسعه فرایندها و روش‌های مشارکت و استعدادیابی، توسعه تجهیزات و امکانات و توجه به نظارت و پشتیبانی است؛ بر همین اساس، خسروی و همکاران (۲۰۲۲) معتقد هستند که متغیرهای امکانات و خدمات ژیمناستیک، دانش و فناوری ژیمناستیک، مدیریت استعداد در ژیمناستیک، مدیریت ذی‌نفعان بیرونی، منابع اقتصادی ژیمناستیک و منابع انسانی ژیمناستیک، اثر معناداری بر مشارکت و رویدادهای ژیمناستیک دارند. همچنین کوتینیو^۱ و همکاران (۲۰۱۶) در مقاله‌ای انتقادی روش‌های سنتی و بصری استعدادیابی را به چالش کشیدند و روش‌های مبتنی بر ارزشیابی کیفیت‌های ورزشکار در شاخص‌های اصلی را پیشنهاد کردند. بدیهی است، در صورت نبود امکانات و تجهیزات مناسب، فرایند مشارکت کاهش پیدا خواهد کرد و انگیزه کودکان برای پرداختن به ورزش از بین می‌رود. با توجه به این مسئله، تمرکز بر ارتقای کمی و کیفی تجهیزات و امکانات موجب توسعه فرایندها و افزایش مشارکت می‌شود که با نظارت و پشتیبانی مطلوب این امر به راهکاری توسعه‌بخش در استعدادیابی ورزش کودکان و ورزش تربیتی منجر می‌شود.

در آخرین تم، اصلی راهکار اجتماعی شامل تعاملات و آگاهی و درک است. می‌توان گفت، افزایش همکاری مراکز ورزشی با مدارس، برنامه‌ریزی درست و اصولی برای آگاهی و علاقه‌مند کردن جامعه و خانواده به رویدادها و فعالیت‌های ورزشی و همچنین توافق نسبی تمام اقشار جامعه بر اهمیت ورزش که از طریق رسانه، تبلیغات، در دسترس بودن اخبار و اطلاعات

ورزشی، در دسترس بودن دانش و علوم ورزشی و استفاده از تجربیات کشورهای موفق در زمینه استعدادیابی به دست می‌آید، جزو راهبردهای توسعه استعدادیابی کودکان است. در این راستا، پژوهش کالان (۲۰۱۵) که با هدف شناسایی و توسعه استعداد ورزشی از طریق فرایند مربیگری انجام شد، گزارش شد که در صورت آشنایی مربیان با شاخص‌های استعدادیابی راحت‌تر می‌توان کودکان مستعد و توانا را شناسایی کرد و در مسیر درست هدایت کرد. بدیهی است، مجریان و مربیان باید خود را با به‌روزترین روش‌های استعدادیابی کودکان آشنا کنند و این معیاری برای ارزیابی آن‌ها باشد. از طرف دیگر، لازم است خانواده‌ها درباره روش‌ها و فرایند استعدادیابی و نتایج این امر اطلاعات کافی به دست آورند. یکی از روش‌های باکیفیت و اثربخش، تولید محتوای آموزشی در این موضوع است که موجب همگرایی افراد درگیر در بحث توسعه استعدادیابی کودکان می‌شود. همچنین وزارت ورزش و جوانان در رأس و سازمان‌های ورزشی مربوط، به‌عنوان سازمان‌های عملیاتی باید توجه ویژه‌ای به راهکارهای بیان‌شده کند و به این نکته توجه داشته باشد که تفکر تک‌بعدی در بحث استعدادیابی نتایج مناسبی در بر نخواهد داشت و به تفکر چترگونه به عوامل یادشده نیاز است.

بر مبنای نتایج این پژوهش، به سیاست‌گذاران حوزه استعدادیابی ورزشی پیشنهاد می‌شود که در استان‌های کشور پایگاه‌های استعدادیابی متناسب با هر رشته احداث شود و از متخصصان و دانش‌آموختگان تربیت‌بدنی برای پایش علمی کودکان استفاده شود. همچنین صداوسیما کشور در برنامه‌های ورزشی خود، بیشتر به ورزش کودکان و پرورش استعداد کودکان بها دهد و برنامه‌های را در این رابطه به صورت منظم تدوین و پخش کند. قوانین و مقررات سخت و دست‌وپاگیر حذف شود تا انگیزه استعدادیاب‌ها برای انجام فرایند استعدادیابی بیشتر شود.

در انجام این پژوهش محدودیت‌هایی بود که می‌توان به عواملی مانند دسترسی نداشتن به برخی از متخصصان موضوع پژوهش به دلیل نبود وقت مناسب ناشی از مشغله کاری اشاره کرد که تعدادی از مصاحبه‌ها لغو شد؛ البته باید متذکر شد که با همین تعداد مصاحبه انجام‌شده (۱۷ مصاحبه)، اهداف تحقیق به اشباع نظری رسید. نتایج این پژوهش می‌تواند زمینه‌ای را برای انجام پژوهش‌های دیگر و جلب‌توجه جامعه علمی کشور به چالش‌ها و موانع ورزش و فعالیت بدنی کودکان فراهم کند. همچنین می‌توان به شکل کمی یافته‌های پژوهش حاضر را بررسی کرد.

پیام مقاله

استعدادیابی هدفمند در ورزش کودکان، نه تنها به پرورش قهرمانان ملی منجر می‌شود، بلکه با ایجاد فرصت‌های شغلی و کاهش هزینه‌های درمانی ناشی از کم‌تحرکی، تأثیرات مثبت اقتصادی و اجتماعی چشمگیری به همراه دارد. با شناسایی و حمایت از استعدادهای ورزشی در سنین پایین، می‌توانیم نسلی سالم‌تر، فعال‌تر و کارآمدتر داشته باشیم و گامی بلند در جهت توسعه پایدار کشور برداریم.

تشکر و قدردانی

از تمامی شرکت‌کنندگان در فرایند انجام پژوهش کمال قدردانی را داریم.

منابع

1. Abbott, A., Button, C., Pepping, G.J., & Collins, D. (2005). Unnatural selection: Talent identification and development in sport. *Nonlinear Dynamics, Psychology, and Life Sciences*, 9(1), 61-88.
2. Asadi, N., Gudarzi, Mahmoud, Sajjadi, Seyed Nasrullah. (2017). Examining the barriers to finding talent in Iranian sports. *New Approaches in Sports Management*, 5(18), 23-32. (Persian)

3. Babaei Zarch, Gh., & Salehi, H. (2020). Investigating the motivational obstacles of children and teenagers' sports: a qualitative research. *Research in Sports Management and Movement Behavior*, 10(20), 63-79. (Persian)
4. Barraclough, S., Till, K., Kerr, A., & Emmonds, S. (2022). Methodological approaches to talent identification in team sports: A narrative review. *Sports*, 10(6), 81.
5. Benar, N. (2015). Design of a system for the managing of talent identification process until athlete's retirement in Guilan province. *Youth and Sports Administration, Guilan Province*, 1, 19-26. (Persian)
6. Bailey, R., Cope, E. J., & Pearce, G. (2018). Why do children take part in, and remain involved in sport? A literature review and discussion of implications for sports coaches. *International Journal of Coaching Science*, 7(1), 156-193.
7. Dadger, B., Ashraf Ganjoi, F., & Ismaili, M. (2021). Identifying the effective factors of talent identification in student sports in the comprehensive information management system. *Quarterly of the Strategic Studies Center of the Ministry of Sports and Youth*, 21(55), 113-130. (Persian)
8. Ehsani, M., & Kashkar, S. (2014). *leisure time management and recreational sports*. Tehran: Tarbiat Modares University Publications. (Persian)
9. Esmaili, T., Shirvani, T., Afshari, M., & Rezaei, Sh. (2021). Designing a paradigm model for the commercialization of sports science center products (case study: Physical Education and Sports Science Research Institute). *Sports Management and Development*, 10(3), 130-140. (Persian)
10. Ershad, E., Aziziani, M., & Mahmoudi, A. (2022). Identifying effective factors in the development of children's sports and physical activity (a contextual model). *Journal of Sports Management*, 15(3), 177-194. (Persian)
11. Ghasemi, H., & Eftekhari, A. (2017). Investigating the effectiveness of the dimensions of the development of university sports from mass media (Case study: Iran's Payam Noor Universities). *Communication Management in Sports Media*, 16(4), 23-34. (Persian)
12. Hadavi, F. (2011). The necessity of utilization talent identification process of developed countries in the country's sports. Paper presented at the First National Conference on Sport's Talent Identification, Tehran. (Persian)
13. Hemmati Nezhad, M., Sharifiyan, E., Rahmati, M. M., & Manocheri Nezhad, M. (2016). exploration of the background factors of family, peers, school, and media in the internalization of sports culture in children and adolescents: A qualitative study. *Journal of Qualitative Research in Health Sciences*, 5(1), 83-95. (Persian)
14. Houlihan, B., & Green, M. (2006). The changing status of school sport and physical education: explaining policy change. *Sport, Education and Society*, 11(1), 73-92.
15. Hosseini, S.H., Hamidi, M., Ghorbanian Rajabi, A., & Sajjadi, S. N. (2013). Identify the strengths. Weaknesses, opportunities and threats of talent identification in Iranian championship sport and its bottlenecks and challenges. *Sports Management Quarterly*, 17, 29-54. (Persian)
16. Jabari, H., Thamni, A., & Ebrahimi Khosfi, M. Explaining the requirements of preparing the national land preparation document from the perspective of physical development. (Persian)
17. Jafari, S., Mahmoudi, A., Mobasri, S., & Sharghi, L. The effect of a period of speed interval training on serum levels of leptin and LDL and HDL lipoproteins in overweight inactive boys. *Sport Physiology & Management Investigations*, 8(1), 105-117. (Persian)
18. Jamali Karakhanlou, A., Kashif, S. M., & Abdavi, F. Developing a strategic model for the development of championship sports bases in the country. *Strategic Studies on Youth and Sports*, 20(3), 133-158. (Persian)
19. Javadipour, M., & Sami Nia, M. (2012). Public sports in Iran and developing vision, strategy and future plans. *Applied Research in Sports Management*, (4), 21-30. (Persian)
20. Kalani, A., Elahi, A., Sajjadi, S. N., & Zareian, H. (2020). Developing a comprehensive model of identify talent in Iranian championship sport. *Research on Educational Sport*, 8(20), 33-50.

21. Keshkar, S., Ghasemi, H., & Sadeghi, R. (2013). Suitability of the field of publishing sports books with the expectations of the audience with an emphasis on the mixed elements of sports marketing. *Journal of Sports Management*, 5(2), 5-27
22. Kirk, D. (2009). *Physical education futures*. London: Routledge.
23. Laitinen, J., & Meristö, T. (2018). Managing innovation in occupational health care system for the future. Retrieved from <https://www.theseus.fi/handle/10024/151751>.
24. Loghmani, M., Gholidahaneh, M., & Hassannejad, M. (2018). The Effect of physical educator's teaching styles on student's goal orientation. *Research on Educational Sport*, 6(15), 53-72. (Persian)
25. Mokari Saei, S., Hosseini, F. S., & Ahmadi, M. (2021). Effect of practicing under high psychological pressure on the performance and learning of the basketball jump shot: A test on the practice specificity hypothesis. *Sport Psychology Studies*, 10(35), 37-50. (Persian)
26. Meristö, T., & Laitinen, J. (2018). All roads lead to rome? Vision-based scenario evaluation concerning sustainable residential areas. In *Proceedings of the METNET Seminar 2017 in Cottbus*. Häme University of Applied Sciences.
27. Mottaghi Shahri, M.H., Ghafouri, F., Honari, H., & Shahlaee, J. (2019). Designing the mental health pattern of athletes participating in educational sport. *Research on Educational Sport*, 7(16), 17-38. (Persian)
28. Mooney, S. J., & Pejaver, V. (2018). Big data in public health: terminology, machine learning, and privacy. *Annual review of public health*, 39, 95-112.
29. Nazari, R., Radfar, M., & Baghai Sarabi, A. (2022). Sociological explanation of Tehrani citizens' social trust in the National Bank of Iran in 2017. *Iran Social Development Studies*, 14(56), 163-176.
30. Nosanchuk, T. A. (1981). The way of the warrior: The effects of traditional martial arts training on aggressiveness. *Human Relations*, 34(6), 435-444.
31. Nouri, M. H., Sadeghi, H. (2018). A review of studies on sports talent. *Journal of Sports Management*, 10(2), 387-400.
32. Rasekh, N., Sajjadi, S. A., HosseinRazavi, S. M., & Dousti, M. (2018). Analysis of the Educational Sport Structure in Iran. *Research on Educational Sport*, 6(14), 17-44. (Persian)
33. Ratten, V., & Jones, P. (2018). Future research directions for sport education: Toward an entrepreneurial learning approach. *Education+ Training*, 60(5), 490-499.
34. Rashidalmir, A., Dehghan Ghafarakh, A., & Rashidalmir, A. (2014). The development of the strategic plan of sport and youth organization of Khorasan Razavi in sport and physical education section. *Sport Management Journal*, 5(4), 179-198.
35. Stehlik, J., Edwards, L. B., Kucheryavaya, A. Y., Aurora, P., Christie, J. D., Kirk, R., ..., & Hertz, M. I. (2010). The registry of the international society for heart and lung transplantation: Twenty-seventh official adult heart transplant report—2010. *The Journal of Heart and Lung Transplantation*, 29(10), 1089-1103.
36. Vanhove, H., Carette, Y., Vancleef, S., & Duflou, J. R. (2017). Production of thin shell clavicle implants through single point incremental forming. *Procedia Engineering*, 183, 174-179.
37. Wang, C. K. J., Pyun, D. Y., Li, C., & Lee, M. S. (2016). Talent development environment and achievement goal adoption among Korean and Singaporean athletes: Does perceived competence matter?. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 11(4), 496-504.
38. Weggemans, R.M., Backx, F.J., Borghouts, L., Chinapaw, M., Hopman, M.T., Koster, A., et al. (2018). The 2017 Dutch physical activity guidelines. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 15(1), 1-12.
39. Williams, A.M., Ford, P.R., & Drust, B. (2020). Talent identification and development in soccer since the millennium. *Journal of Sports Sciences*, 38, 1199-1210.
40. Zarifi, F., Khazaei, A. A., Yousefi, B., & Hassani, Z. (2021). Sport politicization in the legislative system of the Islamic Republic of Iran (1359-1380). *Journal of Political Science*, 16(2), 139-173. (Persian)